

Sygn. akt: I C 1648/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Gałuszka
Protokolant:	Monika Bożek

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2017 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. R. (1)**

przeciwko **M. T. (1)**

o zapłatę kwoty 385,00 zł

I. oddała powództwo,

II. kosztami postępowania obciąża powódkę K. R. (1).

Sygn. akt I C 1648/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 maja 2017 r.

Powódka K. R. (1) domagała się zasądzenia od pozwanego M. T. (1) kwoty 385,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od 20 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanego kosztów postępowania wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka podała, że zawarła z pozwanym ustną umowę, na mocy której miała wykonać usługę: wykonania dekoracji sali weselnej, zakup towarów m.in. świec i serwet, wykonania dziewięciu bukietów z kwiatów ciętych oraz kompletu bukietów na stoły weselne. Pozwany i jego żona odebrali usługę bez żadnych zastrzeżeń. Powódka wystawiła za tę usługę paragon opiewający na kwotę 1 385,00 zł. Podczas odbioru kwiatów przyszła żona M. T. (1) zapłaciła jej kwotę 700,00 zł. i zadeklarowała chęć spłaty reszty należności przy ściąganiu dekoracji co miało mieć miejsce w dniu 02.01.2016 r. W tym dniu pozwana nie otrzymała jednak żadnych pieniędzy. Pozwany w dniu 04 stycznia 2016 r. przyniósł do siedziby jej firmy w kopercie 300,00 zł. mówiąc, że tyle kazała mu zapłacić żona. Powódka dążąc do polubownego załatwienia sprawy wysłała pozwanemu w dniu 12.01.2016 r. wezwanie do zapłaty, które jednak mimo doręczenia pozostało bez odpowiedzi.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Krośnie w dniu 04.10.2016 r. sygn. akt I Nc 1714/16 pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany podał, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ roszczenie jest nienależne z powodu omyłkowego wskazania przez powódkę niewłaściwej osoby jako zobowiązanej. Pozwany nie zawarł z powódką

żadnej umowy, ani pisemnej ani ustnej, wszelkie szczegóły co do wykonania usługi dekoracji sali weselnej, w tym co do formy i wysokości płatności ustalała z K. R. (1) żona pozwanego, tj. M. T. (2). Pozwany nie był obecny przy rozmowie dotyczącej określenia zakresu zamówionych usług oraz wynikających z ich wykonania należności, nie uczestniczył także przy rozliczaniu kosztów, nie zna więc żadnych szczegółów umowy ani ustaleń między żoną a powódką. Jedynie w dniu 04.01.2016 r. na polecenie swojej żony przekazał powódce kopertę z pieniędzmi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka K. R. (1) prowadzi działalność gospodarczą – firmę (...) mi” zajmującą się m.in. przygotowaniem wystroju sal weselnych, bukietów ślubnych oraz bukietów na stoły weselne.

Z powódką w grudniu 2015 r. skontaktował się pozwany M. T. (1). M. T. (1) i M. T. (2) w dniu 31 grudnia 2015 r. brali ślub i byli zainteresowani wystrojem sali weselnej w zajeździe (...) w T. przez firmę (...). Pozwany wiedział, że powódka zajmuje się świadczeniem tego typu usług. M. T. (1) nawiązał kontakt z powódką, natomiast w spotkaniu z K. R. (1) co do szczegółów i zakresu zamówienia uczestniczyła tylko M. T. (2). M. T. (1) chciał jedynie dopytać się, czy powódka może wykonać usługę w interesującym go terminie, szczegółami miała zajmować się jego przyszła żona. Pozwany miał zająć się zamówieniem na weselę orkiestry, cateringu oraz fotografa, natomiast M. T. (2) miała zająć się dekoracją sali oraz kwiatami i ona miała za tą część zapłacić. Do domu powódki w dniu 22 grudnia 2015 r. na spotkanie w celu ustalenia szczegółów przyszła jedynie M. T. (2). To z żoną pozwanego K. R. (1) ustalała co ma wejść w skład zamówienia, jak również termin jego odbioru. Powódka pokazała także M. T. (2) zdjęcia planowanych dekoracji, wspólnie ustaliły liczbę stolików, na które były potrzebne kwiaty oraz serwetki i świece oraz rozmawiały na temat bukietów. Powódka i M. T. (2) w celu ustalenia szczegółów zamówienia spotkały się dwukrotnie.

Ostatecznie ustalony przez powódkę i M. T. (2) zakres usługi dotyczył: wykonania dekoracji sali weselnej (kolor biało – szafirowo - złoty) w zajeździe (...) w T., zakup towaru tj. świec i serwet, które miały być użyte do dekoracji stolików, wykonania ośmiu bukietów z kwiatów ciętych na stoliki oraz jednego bukietu na stolik pary młodej oraz wykonania kompletu bukietów (bukietu panny młodej, bukietu świadkowej oraz dwóch butonierek). M. T. (2) oraz powódka umówiły się ogólnie co do kwoty zamówienia, gdyż nie było do końca wiadomym, jakie w zimie, w „martwym sezonie” będą ceny kwiatów. Po udekorowaniu sali weselnej dnia 30 grudnia 2015 r. około godziny 19.00 pozwany wraz z przyszłą żoną dokonali odbioru sali, nie zgłaszając żadnych zastrzeżeń co do wykonania dekoracji oraz zakupionych przez powódkę towarów.

W dniu 31 grudnia 2015 r. strony były umówione na odbiór drugiej części zamówienia, tj. bukietów ślubnych oraz butonierek. W tym dniu powódka przedstawiła żonie pozwanego kwotę, na którą opiewało zamówienie, tj. paragon na kwotę 1 385,00 zł. M. T. (2) i jej mąż nie zgłaszali powódce zastrzeżeń co do wysokości wynagrodzenia. M. T. (2) przy odbiorze zamówienia przekazała powódce część pieniędzy zobowiązując się, że resztę ureguluje przy ściąganiu dekoracji. To M. T. (2) odebrała od K. R. (1) paragon. W umówionym terminie powódka również nie otrzymała należnych jej pieniędzy, a pozwany oświadczył, że resztę przywiezie do jej kwaciarni znajdującej się w miejscowości R.. W kilka dni po weselu M. T. (2) włożyła do koperty 300,00 zł. i poleciła mężowi zawieść tą kopertę do siedziby firmy pozwanej. Powódka uznała, że nie otrzymała od pozwanego i jego żony całości kwoty wynikającej z paragonu, wobec czego wystąpiła przeciwko M. T. (1) z niniejszym powództwem.

/dowód: paragon fiskalny – k. - 8; pismo z dnia 12 stycznia 2016 r. – k. - 8; dokumentacja fotograficzna – k. - 9; zeznania świadka W. R. – k. – 23-24; zeznania świadka M. T. (2) – k. 24-25; zeznania powódki K. R. (1) – k. 26-27; zeznania pozwanego M. T. (1) – k. 27-28/

Dowody z dokumentów zawarte w aktach sprawy nie budzą wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności i rzetelności. Nie były też kwestionowane przez strony.

Zeznania powódki, pozwanego, świadków zasługują na wiarę w całości, są spójne i w ocenie Sądu przesadzają, że K. R. (1) zawarła ustną umowę z M. T. (2), gdyż z nią prowadziła ustalenia co do wszystkich elementów zamówienia, tj.

dekoracji sali, ilości bukietów, terminu realizacji oraz przewidywanej ceny. Powódka pozostaje w będzie, że umowę zawarła z pozwanym, ponieważ to on jako pierwszy do niej zadzwonił.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu w całości.

Należy stwierdzić, że słusznie pozwany M. T. (1) podniósł zarzut, że to nie on winien być stroną pozwaną w niniejszej sprawie. W ocenie Sądu po stronie pozwanej występuje brak legitymacji procesowej biernej, co skutkuje oddaleniem powództwa w całości. Legitymacja procesowa bierna to zdolność do występowania w procesie w charakterze strony pozwanej.

W ocenie Sądu M. T. (1) wykazał (art. 6 k.c.), że to nie on winien występować w niniejszym postępowaniu jako pozwany. Pozwany wskazywał, że on jedynie skontaktował się z powódką, o której wiedział, że prowadzi działalność w postaci dekorowania sal weselnych, w celu ustalenia, czy K. R. (1) może wykonać usługę w interesującym go terminie. Powódka natomiast błędnie założyła, że skoro jako pierwszy zadzwonił do niej M. T. (1), to z nim zawarła umowę, z której w chwili obecnej dochodzi zapłaty. Natomiast z przeprowadzonego postępowania dowodowego, w tym z zeznań samej K. R. (1) wynika (k. 26-27), że wszystkie istotne kwestie związane z zamówioną usługą ustalała z żoną pozwanego, tj. M. T. (2). Powódka z M. T. (2) spotykała się dwukrotnie w celu omówienia szczegółów zamówienia, tj. ilości bukietów, stroików na stoły, serwetek i świec itd. K. R. (1) również z M. T. (2) ustalała termin realizacji zamówienia oraz wstępnie umawiała się co do wysokości zapłaty. Takie ustalenia Sądu pozostają także w korelacji z zeznaniami pozwanego M. T. (1) (k. 27-28) oraz świadka M. T. (2) (k. 24-25). W ocenie Sądu są one również zgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, gdyż bardziej prawdopodobnym jest, że kwestiami dotyczącymi kwiatów i dekoracji zajmowała się M. T. (2) (jako kobieta), niż pozwany M. T. (1).

Pomiędzy stronami doszło do zawarcie w formie ustnej umowy o dzieło (art. 627 k.c.) Umowa o dzieło jest jedną z często spotykanych umów, regulowanych przez kodeks cywilny, stanowiących swego rodzaju formę zatrudnienia. Podpisując umowę o dzieło, przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zlecający do zapłaty określonego wynagrodzenia. Przedmiotem umowy o dzieło muszą być czynności dające konkretny rezultat, czyli np. wytworzenie przedmiotów bądź ich przerobienie oraz naprawa przedmiotów już istniejących. Efekty tych czynności mogą być więc zarówno materialne np. wykonanie ogrodzenia, stołu, jak i niematerialne np. wykonanie projektu, opracowanie logo firmy. Osoba wykonująca dzieło ponosi pełną odpowiedzialność za wynik pracy, czyli ewentualne wady wykonanego dzieła, których usunięcia może żądać zlecający. Plusem takiej umowy jest jednak dowolność sposobu jego wykonania. Wykonawca może wykonać dzieło w dowolnym miejscu i czasie. Do elementów umowy o dzieło należy zaliczyć: oznaczenie stron, określenie przedmiotu umowy, wynagrodzenie, określenie terminów rozpoczęcia/ wykonania dzieła, inne ustalenia – fakultatywne oraz podpisy. W niniejszej sprawie mamy do czynienia z zawarciem umowy o dzieło w formie ustnej. I tak jak wcześniej Sąd rozważał, wszystkie wymienione elementy umowy były ustalane pomiędzy powódką a M. T. (2). Należy więc stwierdzić, że stroną umowy była M. T. (2), a nie pozwany M. T. (1).

Jak już wyżej wspomniano, z uwagi na brak legitymacji do występowania w procesie jako strony pozwanego M. T. (1), powództwo podlega oddaleniu w całości i tak Sąd orzekł w pkt I wyroku.

W niniejszym postępowaniu, z powodu braku legitymacji biernej po stronie pozwanej, Sąd nie będzie odnosił się do kwestii spornej pomiędzy stronami, tj. zapłaty i jej wysokości za wykonane dzieło.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Powódka przegrała niniejszy proces w całości, tak więc jest zobowiązana do zwrotu pozwanemu należnych mu kosztów i tak Sąd orzekł w pkt II wyroku.

Z:

1. (...)

2. (...)

K., dnia 31 maja 2017 r.